

# ÚMYSLY MODLITEB ZA NEJMENŠÍ

**Září 2026      Za učitele, aby svěřeným dětem vštěpovali úctu k životu od samého počátku**  
**Říjen 2026     Za manžele, kteří nesou kříž bezdětnosti**

Milí přátelé,

od dětí v dětských domovech a mnoha odvážných, kteří se rozhodnou takové dítě přijmout (viz úmysly na červenec a srpen), se nyní obrací náš modlitební záměr k učitelům. Prvními a bezesporu nejdůležitějšími učiteli pro své děti jsou v rodinách samozřejmě rodiče, ale jak děti rostou, nabývají na významu učitelé, pro které učít je profesí, nebo „učitelé“ v zájmových kroužcích či různých organizacích, jako je Orel nebo Skaut a další. O nich říká Bůh skrze proroka Daniela: „Ti, kteří byli poučeni, budou zářit jako zář oblohy, a ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti jako hvězdy na věčné časy.“ (Dan 12,3) Ovšem může nastat i opačný případ, jak o tom hovoří Pán Ježíš: „Kdo by svedl ke hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře.“ (Mk 9,42)

Ano, jestliže odpovědnost jednoho každého z nás je veliká, za to jaký dáváme příklad, zda dobře nebo špatně ovlivňujeme své okolí, tím spíše a tím více nesou odpovědnost právě učitelé díky své autoritě. Proto tolik potřebuji i oni naši modlitbu. Týká se to jistě celkového postoje k životu, ale tím aktuálním úmyslem chceme myslet především na předávání oné pravdy, že člověk je člověkem od samého počátku, tedy od početí. Čtu nyní velmi zajímavou knihu „Architekti kultury smrti“ od autorů Donalda DeMarco a Benjamin Wikera. Pojednává o filozofech posledních 200 let; teď právě čtu o filosofu Haeckelovi (narozen 1834). Tvrdil, že: „vajíčko je součástí matčina těla a matka má plné právo o něm rozhodovat, a že embryo, které se z něj vyvíjí, stejně jako novorozené dítě, je zcela neuvědomělé nebo je pouhým „strojem reflexů“ jako kterýkoli jiný obratlovec.“ Tak, jak to tvrdí i dnešní zastánci umělých potratů. To jsou také „učitelé“, o kterých ale platí: „...mne, pramen vody živé, opustili a kopali si cisterny rozpukané, které nemohou udržet vodu.“ (Jer 2,13) S důvěrou se tedy budeme obracet k Pánu dějin i vesmíru, o němž je v Písmu řečeno: „jeden je váš Učitel – Kristus“. (Mt 23,10)

Různé „kříže“ potkávají současného člověka, počínaje nedostatkem lásky, nemocemi fyzickými, psychickými až po ty nejhorší, kterými jsou války. Nemałym křížem je i nenaplněná touha po dětech u některých manželských párů. I tato bolest však dostává svoji nemalou hodnotu, když ji člověk spojí s Ježíšovou obětí za spásu lidí. Právě mše sv. je tou příležitostí, kdy při proměňování prožíváme, jak nám Bůh Otec vkládá do rukou zpřítomněnou oběť svého Syna („Shlédni, dobrotivý Otče, na oběť, kterou ty sám vložil do rukou své církvi“ – IV. euch. modlitba) a k ní my smíme přidat tu svoji bolest, to svoje trápení a obětovat to za věčnou spásu lidí. („Skrze něho ať se před tebou stáváme (i my) obětí úplnou a ustavičnou“ – III. euch. modlitba) Jsme jako Maria pod křížem (Pieta), která svoji nesmírnou bolest spojila se svým Synem, jehož obětované tělo jí bylo vloženo na klín a do náruče a nabídla obojí jako oběť za spásu lidí. A tak dáváme jakékoli své bolesti ten největší smysl. A budou jistě i někteří, které Pán povolá, aby nějakou formou dali nový domov některému dítěti, jež nemůže vyrůstat ve své vlastní rodině. Modleme se za manžele, nesoucí tento kříž, aby se nechali vést světlem Ducha Svatého.

Váš + Antonín  
pomocný biskup olomoucký